

Spooky.

Vouten doun mie gloepens zeer.

Mien rug stoat op knappen.

T is waarm en k heb zin in n kop kovvie.

Aigenlieks wil k noar hoes.

Moar doar zal Ellen t wel nait mit ains wezen.

Monter stapt ze deur, noar t volgende gebeuren.

Moar joa, k had t heur beloofd.

Zie zol mit mie noar voetballen, FC Grunnen. Dat was gain succes, t voetballen dan.

Wie hadden ôfsproken dat wie noa d wedstried noar d Joarbeurs zollen goan.

Nou door luip k dan, d FC had verloren en k luip hier n bedie verloren rond. Wie bleven stoan bie

d zoveultste standwaarker. Ellen kroop noar veuren. Dit was n standwaarker, dij goud bie t

vraauwvolk lag. T vraauwvolk en n poar snuusterige kerels stonden dan ook veuraan. Zölf bleef k

mit poar lotgenoten achteraan stoan. Pannen verkocht de standwaarker, wonderpannen, woar je

gain botter in heufde te doun, woarin niks aanbraande en makkelk schoon waren te moaken. Den

dénk k geliek, waarom bennen ze den nait in winkel te koop. Den verdaint zun fabrikant toch

veule moalen meer den hier op zun beurs. T vraauwvolk veuraan dachten doar bliekboar aandere

over. Zie hongen aan zien lippen. T was n gladde proater en veur k t in de goaten had wui k ook

mittrokken in t verhoal. De siepels en t spek dij e aant bakken was roken lekker.

In ainen ging der n laampje braanden tussen mien oren.

Dij vent kon ik! Moar woarvan, van t waark? Nee, van Knoal? Nee, van schoul? Nee, joa toch!

Van schoul! Van d Middelboare Landbaauwschoul in Assen!

Hou haaidde nog moar. Bert! Bert Zwinderman!

Bert Zwinderman, de pispoal van d klas. Spooky nuimden we hom. Zien noam dankte hai aan

zien spoukeg witte oetkiek. Hou is t meugelek, Spooky! Man, man, wat had e n zwoar leven in d

klas. Niks kon e goud doun. Hai stötterde, hai zag der nait oet, terlenka-boksem, wit besroen mit

strik en n gruine spencer, aaltied dij gruine spencer. En zo stief als plaank. Gemesteik was n feest

mit Spooky, veural aas e kozen wui aas tikker bie apekooi. Spooky mit zien stramme bainen over

de baanken strampelend, kreeg gain ain te pakken. En je kon hom overaal veur broeken. Mós der

wat uutspookt worden, dan wui Spooky veur karretje spannen.

Wiet wegstoppte herinneringen borrelen op in mien kop.

Toun mit dij stinkbom. Geert had n stinkbom. Dij mós in d klas gooit worden. Gainain duurde.

Spooky mós t doun. Tiedens d leswisseling mós d bom kapot gooit worden. Spooky duurde gain

nee te zeggen en toun meester Scheltens d klas verluit swaaidde Spooky spastische de gloazen

capsule tegen d muur. Broene drap luip langs t witte plaisterwerk en t stonk aal rap noar rötte

aaier. Meester Westerman kwam binnen, snoof n poar moal en keek noar d drap op muur. Hai

kniesde d klas rond.

"Zo, jullie dachten een uurtje vrij te hebben. Als ik ook maar iemand op de gang zie spoken dat trap hem persoonlijk van school af."

Dat kon toen nog in dij tied. Deur vuil mit n doaverende klap dicht. Stank wui sikkom

ondroaglek. D roamen gingen wied open. T huilp moar n klain beeddie. Spooky kreeg schuld.

Hai had d stinkbom gooid. Bouken, schriften, pennen, alles kreeg hai noar kop.

Soms kreeg k medelieden mit hom. K wilde wel ains mit hom proaten. Moar den laag je deroet

en dat had je der nait veur over. Spooky was pispoal van klas en dat mós zo blieven. Toun had je nog gain campagnes tegen pesten.

"Ja, die meneer daar achteraan, komt u toch wat naar voren. Ik zie aan u dat u van lekker eten houdt.

K wui raauw stoort in mien gedachten.

Wel? Ik?

D haile meute had zich omdraaid en stond mie aan te kieken.

"Ja u daar met die snor, komt u toch even naar voren. Dit zal u bevallen."

Spooky hield n bordje omhoog met gebakken siepels en stukjes spek, gebakken in één van zijn wonderpannen. Dat kon toch nait woen. Spooky met zijn sprookgebek, met zijn aiwige grüne spencer, stond doar in n strak drei-duilig pak. D gladdrik stond doar t vrouwvolk om hom hèn pannen aan te smeren, en t ging hom goud óf!

Aas deur n onzichtboare haand wui k naar veuren trokken. K stond doar viefendartig joar loater oog in oog mit Spooky. T was Spooky, dij ogen, dat witte gezicht. Moar d joaren hadden hom goud doan. Hai herkende mie nait.

"Hier moet u eens proeven en vertelt u ons eens hoe dat smaakt."

K nam n hapje.

"Ja, lekker." En dat was t ook.

"Meneer hier vindt het lekker, fulmeerde Spooky. "En dat dames en heren, zonder boter of margarine! De pure smaak van komt in deze pannen optimaal tot ontplooiing."

Spooky keek mie deurdringend aan.

"En meneer, wilt u uw vrouw niet eens lekker verwennen met deze schitterende wonderpannen?"

"Ja, maar", verder kwam k nait.

Spooky was d wonderpannen al aan t stoapelen en bie elke pan keek e mie aan mit n deurdringende blik. Zol e mie toch herkend hebben? Of was t n verkooptruc?

Ellen pakte mie bie d aarm.

"Henk, goast mie echt verrassen mit dij pannen?"

"Uhh, meschain."

Wol k mien schuldgevuil oafkopen mit dij pannen? Spooky bleef moar pannen stoapelen, d wonderbroadpan in drei formoaten, d wonderhapjespan, d wondergrillpan. T kon nait op. Zeuven pannen stonden der veur mie. T publiek wachtte gespannen oaf hou k zol reageren.

"En deze krijgt u er gratis bij."

N schietereg aaiernanetje kwam der nog bovenop. Spooky was kloar mit stoapelen.

"Hoe...hoeveel krijgt u van mij?"

"Deze schitterende 7-delige wonderpannenset, die een vergelijkbare winkelprijs heeft van meer dan 450 euro, kost u slechts 250 euro. Zo'n buitenkans laat u toch niet liggen!"

K greep naar mien knip.

"Eh, eh, accepteert u ook credit-cards."

"Ja wel zeker meneer."

Noa d transactie en n wierege Ellen noast mie, mit vouten dai nog nooit zun zeer hadden doan, greep k in buutse noar t verziedekaartje dij k van Spooky toustopt had kregen. K draaide t koartje om en keek op d achterkaant.

"Heb ik je na 35 jaar eindelijk een keer te pakken, veel plezier met die rot-pannen".

K bleef stoan.

Zal k hom mörgen bellen? Alles uutproaten en mien verontschuldigenen aanbaiden?

Ellen pakte mie stevig in d aarm en trok mie mit.

K wus dat k mörgen nait meer d moud zol hebben.

Bert Sloots